

ת"פ 46090/03/14 - מדינת ישראל נגד אלכסיי דנילוביץ'

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 46090-03-14 מדינת ישראל נ' דנילוביץ' (עציר)
ואח'

בפני כב' השופט אברהם אליקים

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם 1. אלכסיי דנילוביץ' (עציר)

גזר דין בענין נאשם 1

מבוא

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע-עבירה לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, (להלן-חוק העונשין), יבוא סם מסוכן-עבירה לפי סעיף 19א ו-13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, (להלן-לפקודת הסמים) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, ניסיון להחזקת סמים שלא לצריכה עצמית-עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) לפקודת הסמים ביחד עם סעיפים 25 ו-29 לחוק העונשין, והחזקה לשם הפצה-עבירה לפי סעיף 7(א) לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013.

הנאשם זוכה מביצוע עבירה של ניסיון לעסקה אחרת בסם- עבירה לפי סעיפים 19א ו-13 לפקודת הסמים.

2. על פי כתב האישום והכרעת הדין, הנאשם הורשע בשני אישומים שונים שכל אחד מהם הוא אירוע בפני עצמו: על פי הראשון שביניהם- קשר הנאשם קשר עם חברו טרסוב קונסטנטין (להלן-קוסטה) לייבא לישראל שלא כדין סמים מסוכנים מסין לצורך מסחר והפקת רווח עסקי. לשם קידום הקשר, יצר הנאשם במהלך המחצית השנייה של שנת 2013 קשר עם ספק סיני והזמין ממנו סם מסוכן מסוג JWH-210 בכמות של כ-100 גרם בתמורה לסכום של \$650. הנאשם ביקש כי המשלוח יגיע לכתובתו של דוד קדם (להלן-קדם) ומסר פרטי טלפון נייד שרכש לצורך קבלת המשלוח (להלן-הטלפון המבצעי). ביום 2.12.2013 הנאשם העביר לספק הסיני דרך בנק הדואר את הסכום של \$650.

ביום 23.2.2014 הגיע לישראל סם מסוכן מסוג JWH-210 במשקל של 110 גרם, מוסלק בתוך פסלון של סנטה קלאוס, כשהוא מיועד להגיע לקדם ובאמצעותו לנאשם. בבדיקה במכס נתגלה המשלוח והודעה נמסרה למשטרה.

בתאריכים 26.2.2014 ו-27.2.2014 התקשרו שוטרים לטלפון המבצעי שהוחזק על ידי קדם ונמסר לו על ידי הנאשם, השוטרים הזדהו כשליחים של דואר ישראל ותיאמו עימו את מסירת המשלוח, משנודע לנאשם ולקוסטה

עמוד 1

על השיחה, הם חשדו כי המשלוח נתפס על ידי המשטרה ולכן הם יצרו קשר עם נאשם 2 (שיכונה מעתה-איגור) שילמו לו 500 ש"ח וביקשו ממנו להתחזות לקדם בפני מוסרי המשלוח.

ביום 27.2.2014 הגיע שוטר המתחזה לשליח דואר עם המשלוח, הוא פגש את איגור שהתחזה לקדם ובשלב זה נעצר איגור, לאחר מכן נעצר קדם ולאחר כשבועיים ביום 11.3.2014 נעצרו גם הנאשם וקוסטה.

על פי האירוע השני- ביום 11.3.2014 בעת חיפוש בדירתו של קוסטה נמצא כי הנאשם מחזיק 43 שקיות המכילות כ-6 גרם של חומר מסוג PB-22 שנקבע שהוא חומר אסור בהפצה לפי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013.

ראיות לעונש

לנאשם 4 הרשעות, (ראו ט/1, אחת מהן התיישנה, אך אין מניעה להציגה בפני בית משפט, ראו רע"פ 7997/12 עיני נגד מדינת ישראל (12.11.2012)).

בגין ההרשעה הראשונה נשא במאסר של 7 חודשים, באותו מקרה הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, פריצה לבניין שאינו דירה והחזקת כלי פריצה, הוא הועמד בבית משפט השלום לנוער במבחן. בשל אי עמידה בו, צו המבחן הופקע והוטלו עליו 7 חודשי מאסר, ביצוע עוכב מאחר והנאשם הגיש ערעור, במהלך המתנתו להכרעה בערעור ביצע הנאשם את העבירות בתיק שבפניו ולכן נעצר ביום 11.3.2014. משנדחה ערעורו, הוא החל לרצות את המאסר בגין התיק האחר ביום 16.3.2014, (לשאלת ניכוי או אי ניכוי ימי המעצר בתקופה זו אתייחס בהמשך).

בנוסף נדון הנאשם, למרות גילו הצעיר למאסר נוסף בן 8 חודשים בגין עבירות רכוש ולמאסר בן 3 חודשים בגין עבירות אלימות.

תסקיר שירות המבחן

קצינת המבחן המליצה על ענישה מוחשית וקונקרטית, בדמות הטלת מאסר בפועל, אשר יתרת מאסרו תאפשר שילובו של הנאשם בטפול ייעודי למכורים לסמים בין כתלי בית הסוהר. הנאשם הבהיר לקצינת המבחן כי הוא לא מעונין כי תיבחן אפשרות שילובו במסגרת טיפולית חיצונית וביקש להשתלב בטיפול במסגרת בית הסוהר, להערכתה ללא טיפול, הסיכון להמשך התנהגות עוברת חוק יישאר גבוה.

תמצית טענות הצדדים

3. המאשימה ביקשה לראות בשני האישומים אירוע אחד מתמשך, לקבוע כי המתחם הינו בין 3 ל-6 שנות מאסר, ולגזור על הנאשם מאסר בפועל במסגרת המתחם, מאסר מרתיע על תנאי, פסילה מלנהוג וקנס.

בטיעוניה בכתב (ט/3) ובעל פה, שמה דגש על חומרת מעשיו של הנאשם והנזק שעלול היה להיגרם לו, לתמיכה

בטיעוניה הפנתה לחוות דעתו של ברק שפירא (ת/77), בדבר מסוכנות שני החומרים, JWH-210 ו- PB-22. באשר למדיניות הענישה הפנתה לפסק דין של בית המשפט העליון, לרבות באשר לסמים חדשים וחומרתם. מדובר לטענתה בסמים שהשפעתם רעה ודי במיליגרמים בודדים לצורך השפעה פסיכואקטיבית ומכאן שכמות הסם שנתפסה היתה יכולה לשמש להכנת אלפי מנות. העבירות בוצעו לטענתה בתחכום, הנאשם היה היוזם ובאשר לעונש הפנתה לגזר הדין בעניינו של קוסטה, שנדון ל-36 חודשי מאסר, מידת ענישה שצריכה לשמש כנקודת מוצא, מאחר והוא הודה מיידית וחלקו של הנאשם היה דומיננטי יותר. בנוסף הפנתה לתיקים בהם הוטלו עונשים של 36, 40, 42, 54 חודשי מאסר בפועל.

4. ב"כ הנאשם ביקשה שלא למצות את הדין עם הנאשם, להסתפק בתקופה בה היה עצור, כיום הוא באגף נקי מסמים, הוא כבר החל להשתלב בקבוצות טיפול בכלא, והליך שיקומי ספציפי נמשך בערך כתשעה חודשים.

בטיעוניה הפנתה לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות, כפי שפורטו בתסקיר, תוך שימת דגש על גילו הצעיר של הנאשם - "בגיר צעיר", ונכונותו להליך שיקומי. עוד הפנתה לתסקיר באשר לסיבה שהביאה להסתבכותו של הנאשם בעבירה הנוכחית. הנאשם השתלב במסגרת מעצרו במסגרות טיפוליות, מתוך כוונה לעשות שינוי בחייו, ביקשה להתחשב בתקופת המעצר הממושכת, על כל המשתמע באשר לתנאי המעצר ולנכות את מלוא תקופת המעצר, לרבות התקופה בה שהה במאסר בגין תיק אחר.

באשר למתחם הענישה ביקשה ב"כ הנאשם להבהיר כי יש לבחון גם את סוג הסם וגם את כמותו, מדובר בסמים חדשים שאין לגביהם פסיקה וחומרתם פחותה מסמים כמו קוקאין והרואין. לטענתה, בע"פ 1635/14 שי יהודה נגד מדינת ישראל, אליו הפנתה המאשימה, נדון הנאשם ל-30 חודשי מאסר, אבל כמות הסם הייתה גדולה יותר. בתיקים אחרים חמורים הרבה יותר, כמו ת"פ 23142-09-14 קגרמנין נגד מדינת ישראל, הוטלו עונשים חמורים, אך הנסיבות היו חמורות יותר, (כפי שפורטו ב-11 אישומים). לתמיכה בטיעוניה הפנתה לפסקי דין של בתי משפט מחוזיים בהם הנסיבות חמורות יותר לטענתה ובהם הוטלו עונשים של 5 שנות מאסר, 24 ו-20 חודשי מאסר, וזאת בנוסף להפנייתה לפסקי דין אחרים בהם היו עסקאות טעון, מהם אתעלם כי לא ניתן לעשות גזירה שווה מתיקים בהם הייתה הסכמה לעניין העונש משיקולים שאינם ידועים.

בנוסף ביקשה לזקוף לזכות הנאשם את החיסכון בזמן השיפוטי בכך שוויתר על זימונם של עדים רבים, והוסיפה כי עונשו של קוסטה, הנאשם בתיק המקביל, אינו מחייב בתיק זה.

5. הנאשם מסר תגובתו בכתב (1/ס), ובה הסביר כי בדיעבד הבין כי עשה מעשה רע, הזמנת חומר שעלול היה לפגוע בציבור. לדבריו בחר בדרך חדשה ובכוונתו להמשיך בדרך הקשה והטובה גם לאחר שחרורו, כדי לעזור, לתרום ולהועיל לציבור כדי שהחברה תסלח לו.

דין

במקרה זה חל תיקון 113 לחוק שקובע כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק העונשין).

6. מן הראוי להבהיר כי נסיבות ביצוע העבירה ייקבעו לפי הכרעת הדין ולכן אתעלם מטענת המאשימה בסעיף 14 לטיעוניה בכתב, בדבר הזמנת חבילות קודמות, שאינה חלק מכתב האישום, או הכרעת הדין. עוד אציין כי לא מקובלת עליי עמדת המאשימה לפיה מדובר באירוע אחד מתמשך, האישום הראשון מהווה אירוע שעומד בפני עצמו במרכזו תכנית עבריינית לייבא סם מסוכן מחו"ל, האישום השני, מנותק לחלוטין מהתוכנית העבריינית הראשונה, במועד מעצרו נתפס הנאשם כשהוא מחזיק חומר אסור מסוג אחר, אשר אסור בהחזקה והפצה לפי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013. ראו לעניין זה דעות שלוש השופטים בע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל, (29.10.2014) וע"א 5834/13 שנדון עם ע"א 5910/13 פלוני נגד מדינת ישראל (20.11.2014).

אישום ראשון-מתחם העונש ההולם

על פי חומר הראיות, הנאשם קשר קשר עם קוסטה לייבא סם מסוכן, כשהוא הגורם היוזם, המתכנן והמוביל את מימושו של הקשר. הנאשם ייבא לישראל מסין סם מסוכן מסוג JWH-210.

הערך החברתי שעלול היה להיפגע ממעשיו פגיעה חמורה, הוא הגנה על שלום הציבור מפני השימוש וההפצה של סמים מסוכנים.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות סמים בכלל ובייבוא סמים בפרט אפנה לע"פ 972/11 מדינת ישראל נגד יונה (4.7.2012), באותו מקרה דובר על ייבוא וניסיון לייבוא של סם מסוג קוקאין וכך נקבע באותו פסק דין:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה. ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו....למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי".

המאשימה הפנתה גם לע"פ 1635/14 יהודה נגד מדינת ישראל (21.8.2014), באותו מקרה ייבא הנאשם

מהודו לישראל שתי חבילות סמים באמצעות הדואר, בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שבין 40 חודשי מאסר ל-6 שנים, ומשיקולי שיקום גזר על הנאשם 30 חודשי מאסר, בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש וקבע:

"הסמים המסוכנים פשטו בקרבנו כנגע חברתי, אשר השלכותיו הרסניות וסכנותיו רחבות היקף. בענייננו, יש פן נוסף בחומרת עבירת הסמים. עסקינן בסוג סם חדש יחסית לעומת סמים מוכרים יותר. כניסתו של סם חדש לזירה דורשת תגובה של ענישה הולמת. כל סם וקהל היעד שלו. כל סם ומרכיבי המשיכה שלו - מחיר, נגישות, תגובה פיסית. נדמה, כי ריבוי סוגי הסמים מביא לעלייה בשימוש בסמים בכללותו...כידוע, השימוש בסם מסוכן אינו פוגע במשתמש לבדו, כי אם בבני משפחתו ובזרים לו, בסביבתו הקרובה והרחוקה, וסופה של השפעתו המחריבה להתפרס על פני החברה בכללותה. הנה כי כן, מעגלי ההרס הקשורים בשימוש בסמים מסוכנים ובייבואם מתרחבים והולכים, כמעגליה של אבן הפוגעת במים מורעלים".

7. זה השלב לעבור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין), ואפתח בנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה. רונן בורלא, מומחה מהמחלקה לזיהוי פלילי במטא"ר, בדק את החומר שייבא הנאשם ומצא כי מדובר בסם מסוכן JWH-210 במשקל נטו 110.51 גרם (חוות דעתו הוגשה על פי סעיף 31(4) לפקודה, ת/72).

באשר להשפעתו המזיקה של החומר הובא להעיד ברק שפירא, רוקח המשמש רכז נושא ארצי בתחום אביזרים ומכשירים רפואיים באגף לאכיפה ופיקוח במשרד הבריאות, אשר הצביע בחוות דעתו (ת/77) על הסכנה הטמונה בחומר זה. חוות דעתו המקיפה מתארת את טיבו של החומר והשפעתו, חומר זה הוא קנבינואיד סינטטי מקבוצת הנפתואילאינדולים, הוא מרכיב פעיל בסמי פיצוציות הידועים גם בכינוי "מיסטר נייס גאי" ושימוש בהם נקשר למוות, פסיכוזות, תלות ותופעות גמילה, חרדה, אופוריה, פרנויה, ניסיונות התאבדות, שינויים בתפיסת המציאות, נדודי שינה, טכיקרדיה, עליה בלחץ דם, היפוגליקמיה, כאבים בחזה, ופרכוסים. החומר נחשב חזק ויעיל, בפרקטיקה משתמשים חווים השפעות פסיכואקטיביות ממיליגרמים בודדים של החומר, לפי ניסיונו הוכח שהחומר פוגע בשיקול הדעת של המשתמש והוא הוסיף כי בישראל משווק החומר בצורה כוזבת גם כקטורת, [הוכח כי הנאשם מפרסם באתרי פייסבוק שלו כי הוא מציע "מכירת קטורת לא נייס גיא", המכונה על ידו "חוקית", (ת/78)].

המשמעות המעשית של 110 גרם נטו שייבא הנאשם, היא כי ניתן להכין מהחומר אלפי מנות סם, בעדותו הוסיף שפירא כי חומרים אלה לרוב מיוצרים בתנאים לא נאותים, כלומר, אין אחידות במנות. כך שאדם שנוטל קנבינואיד סינטטי יכול לקבל פעם ראשונה רמה סבירה שתעשה לו "סטלה" ובפעם השנייה לחטוף מנה רעילה מאוד גבוהה שתגרום לו לרעילות. (עמוד 29 לפרוטוקול שורה 17).

מעשיו של הנאשם היו מתוכננים היטב, על מנת להסוות את הייבוא משלטונות החוק, הוא דאג שהסם המסוכן יוסלק בתוך פסלון ויגיע במסווה של ייבוא פסלון ולא מעבר לכך. על מנת להסוות את מעורבותו בביצוע העבירות, הוא הפעיל את קדם כמזמין המשלוח, רכש במיוחד לצורך תאום קבלת המשלוח, מכשיר טלפון נייד ובהמשך שילם לאיגור 500 ש"ח על מנת שיתחזה לקדם ויאסוף את המשלוח הלא חוקי מהדואר.

כל ההתפתחות בעלילה לאחר מכן, צירוף קדם ובחירת איגור כ"פיתיון", נוצרה ביוזמת הנאשם ולפי תכנונו, כשהוא מקפיד לשמור עצמו רחוק ככל שניתן מהאירועים. עיון בהודעתו ת/4 ממחיש התנהגות זו, הנאשם הקיף עצמו בחומות מגן וניסה להרחיק עצמו מהסם המסוכן אותו ייבא לישראל.

כל מה שנעשה, נעשה בידיעה מלאה של הנאשם לגבי טיבו של החומר והתנהגותו נעשתה במודע ובמכוון כדי לייבא סם מסוכן לישראל כדי להחזיק בו ולעשות בו שימוש לא רק לצריכה עצמית אלא גם לסחור בו (ראו עדותו בעמוד 58 לפרוטוקול שורה 9 ועמוד 82 שורה 26). מעדותו בפני התרשמתי כי הוא שם לו כמטרה לייבא ולהפיץ סמים מסוכנים או חומרים האסורים, למטרות רווח ולצורך כך התעמק בפקודת הסמים. ייתכן והנאשם היה במצוקה כלכלית, עובדה שלא הוכחה, אך נטענה מפיו בפני שירות המבחן, אך מיותר לציין כי מצוקה כלכלית אינה יכולה להוות צידוק לייבוא סמים לישראל והפצתם לאחר מכן.

8. בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמתחם העונש שנקבע בתיק המקביל (ת"פ 46018-03-14 בעניינו של קוסטה), אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר במתחם שבין 18 ל-56 חודשי מאסר בפועל ובנוסף לקנס ופסילה מלנהוג.

אישום שני מתחם העונש ההולם

באישום השני מדובר בהחזקת חומר מסוכן מסוג PB-22, במשקל 5.56 גרם נטו, כשהוא מחולק ל-43 שקיות, במטרה להפיצו ולמכרו. כוונתו הפלילית של הנאשם באה לידי ביטוי בהודייתו כי זאת הייתה המטרה ובהתנהגותו- ניסיון הרחקת החומר ממנו על ידי זריקתו מהחלון.

ככל שמדובר בערך החברתי שנפגע ומדיניות הענישה, אני מפנה לכל מה שכתבתי לעיל בעניין האישום הראשון.

במקרה זה לא היה תכנון מוקדם וחלקו של הנאשם זהה לחלקו של קוסטה שהיה עימו בדירה.

באשר לנזק הצפוי להיגרם אפנה לחוות דעתו של ברק שפירא, רוקח מהאגף לאכיפה ופקוח במשרד הבריאות, (ת/77) בה תיאר את טיבו של החומר PB-22, מדובר בחומר פעיל, סינתטי, פסיכואקטיבי, מקבוצת החומרים הקנבינואידים הסינטטיים (בעלי פעילות על אתרי הפעולה THC, מצמח הקנאביס), על פי עדותו שלא נסתרה ותוכנה מקובל עליי, השימוש בחומר מסכן מאוד את המשתמש בו ואת הציבור.

9. בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמתחם העונש שנקבע בתיק המקביל (ת"פ 46018-03-14 בעניינו של קוסטה), אני קובע כי העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר במתחם שבין 12 ל-48 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לקנס ופסילה מלנהוג.

העונש המתאים

בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין החלטתי לגזור עונש כולל לכל האירועים.

לא עומדת על הפרק תוכנית שיקום, המצדיקה חריגה ממתחם העונש ההולם.

10. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, (סעיף 40'א' לחוק העונשין), אבהיר כי הנאשם צעיר, יליד 1993 ונסיבות חייו קשות ולכן לא אמצה עימו את הדין, כפי שתהיתי במהלך הטיעונים לעונש קיימת סתירה בין בקשת הנאשם להסתפק בימי מעצרו, שמשמעה שיחרורו לאלתר לבין בקשתו כמתואר בתסקיר שירות המבחן, "להשתלב בטיפול במסגרת מאסר בפועל", כיצד ניתן גם להשתחרר וגם להיות מטופל בהליך מאסר? והתשובה היא אחת, הנאשם כדרכו לאורך כל ההליך במשפט, כמו גם בעת שרקם את תכנית היבוא, העסיק ומעסיק עצמו במניפולציות כיצד להציל את עורו, כשהאמת משתנה בהתאם לעמדה רגעית של עלות מול תועלת, אני מקווה כי כוונותיו של הנאשם כמתואר בס' 1/ אמיתיות, אך נכון לעכשיו אינו רואה בהתנהגותו נטילת אחריות או הבעת חרטה כנה.

לחובת הנאשם עומד עברו הפלילי, למרות גילו הצעיר הוא נשא כבר 3 פעמים בעונשי מאסר בפועל, מאסר בן 8 חודשים בגין עבירות רכוש, מאסר בן 3 חודשים בגין עבירות אלימות ומאסרו האחרון, בן 7 חודשים, שעוכב לשם הגשת ערעור, ובמהלך ההמתנה לדיון ביצע הנאשם את עבירות הסמים בתיק שבפניי.

11. בשל הנגישות הקלה לייבוא סמים בעידן האינטרנט, הרווח הקל מצד אחד והנזק החמור שעלול להיגרם מצד שני, ביחד עם התנהגותו של הנאשם כפי שעלתה מהעדויות, אני סבור כי יש צורך במקרה זה בהרתעת הנאשם והרבים מפני ביצוע עבירות מסוג זה וכי יש סיכוי של ממש כי העונש המתאים יביא להרתעתו ולהרתעת הרבים (ראו סעיפים 40 ו-40'א לחוק העונשין).

ניכוי ימי מעצר

12. הנאשם נעצר בתיק זה ביום 11.3.2014, במקביל נדון בגין תיק אחר לעונש של 7 חודשי מאסר (ת"פ 135553-05-11 עליו הוגש ערעור, ע"פ 21886-04-13), בו נשא מיום 16.3.2014 ועד ליום 5.10.2014, (ראו ת/2).

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, מקובלת עליי עמדת המאשימה, בתקופה שמיום 16.3.2014 ועד ליום 5.10.2014 ריצה הנאשם עונש מאסר בגין עבירות אחרות ואין כל הצדקה עניינית לקבוע כי תקופה זו תנוכה מעונש המאסר בגין העבירות שבפניי ואזכיר כי לאור תיקון 113 לחוק העונשין העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה ולא תתכן הלימה אם נאשם יורשע בשני תיקים שונים, ידון בפני שני שופטים שונים לשני עונשים שונים ובפועל יישא רק בעונש אחד, לצורך המחשת האבסורד, נניח שהייתי מטיל על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר, הייתכן כי לאור מאסרו למשך 7 חודשים בתיק האחר, הוא היה מסיים את התיק שבפניי ללא עונש מאסר ולו של יום אחד.

מן הראוי שהנאשם יישא את מלוא עונשו על כל אחת מהעבירות אותן עבר ולא ייהנה מהפחתה של תקופת המאסר בתיק זה רק משום שהושת עליו מאסר נוסף בגין עבירה אחרת.

13. בטרם סיום אזכיר את עקרון אחידות הענישה כפי שנקבע בע"פ 8204/14 זלום נגד מדינת ישראל (15.4.2015):

"עקרון אחידות הענישה מנחה את בית המשפט לגזור עונשים דומים על נאשמים שהורשעו בביצוע אותן עבירות, בנסיבות דומות... כאשר עסקינן בנאשמים שהורשעו באותה פרשה, על בית המשפט ליתן את הדעת ליחס בין חלקם של הנאשמים באירוע הפלילי, ובהתאם לכך לגזור את עונשו של כל אחד מהם".

משיקולי אחידות הענישה, אני סבור כי יש להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה זהה לתקופה שהוטלה על קוסטה, העובדה שהנאשם ניהל את המשפט לא עומדת לחובתו, ובנוסף בשל גילו הצעיר ועל מנת לעודדו להשתלב בהליכי גמילה מסמים בבית הסוהר, לא אחמיר עימו, למרות העבירות החמורות שביצע. מאותם שיקולי אחידות ענישה אטיל על הנאשם מאסר מותנה וקנס זהים, לעניין גובה הקנס לא הוצגו נתונים באשר ליכולתו הכלכלית ולכן אחלקו לתשלומים.

[המאשימה ביקשה פסילת הנאשם מלקבל רישיון נהיגה, בקשה שלא התבקשה בעניינו של קוסטה, אני סבור כי בשל חומרת העבירות ואופיין, יש להיענות לבקשה ולכן הנאשם יפסל מלנהוג כפי שיפורט להלן, חלק ניכר מתקופת הפסילה יהיה במקביל לתקופת המאסר].

סיכום

לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונש המתאים הבא:

- 36 חודשי מאסר, מתקופה זו לא תנוכה התקופה מיום 16.3.2014 ועד ליום 5.10.2014, בה נשא הנאשם בעונש מאסר בתיק אחר, יש לנכות את ימי מעצרו של הנאשם מיום 11.3.2014 ועד 15.3.2014 ומיום 6.10.2014 ועד היום.
- 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת סמים מסוג פשע ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.
- קנס בסך 8,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו, הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.9.2015 ובכל ראשון לחודש לאחר מכן, אי עמידה באחד התשלומים תעמיד את יתרת הקנס לפרעון מיידי.
- אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שלוש שנים מהיום. אני מפנה תשומת לב הנאשם להוראות סעיף 42(ג)(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 לפיה "בחישוב תקופת הפסילה לא

יבואו במנין (1) התקופה שחלפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה", הפסילה תחל לאלתר, מניינה רק לאחר הפקדת הרישיון.

אני מפנה את תשומת לב שירות בתי הסוהר להמלצת שירות המבחן לשלב הנאשם במידת האפשר ואם ישתף פעולה, בטיפול ייעודי למכורים לסמים בין כתלי בית הסוהר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשע"ה, 16 יוני 2015, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד אייזינגר, הסנגורית עו"ד סימי פלג והנאשם באמצעות שב"ס.